

Rozstrihni podľa bodkovaných čiar
a podľa očíslovaných strán poskladaj
knižku a zoši. O tom, ako bude
pokračovať dej, sa uždy môžeš rozhodnúť.

Z verejných zdrojov podporil
Fond na podporu umenia

u. fond
na podporu
umenia

REANIX

Napísala Jana Osvaldíková
Ilustrovala Marianna Čaučíková

CHVOSTÍK A KNIHA

24

22

„Viem,“ ticho priznal Chvostík, „večer som kvôli tomu nemohol zaspať. Ale neviem, čo mám teraz urobiť.“

„Mám nápad,“ vykrikol ježko. „Zober knihu a poďme k Fúzikovi.“

Rýchlo sa pobrali do líščieho domčeka. Chvostík požičal Fúzikovi knižku a ešte mu aj pomohol s projektom. O pár dní nadšený Fúzik ukazoval Chvostíkovi veľkú jednotku.

Chod' na stranu 12.

„Všetko najlepšie,“ zaželali rodičia a veвериčiak Chvostík sfúkol na torte sviečky. Potom opatrne rozbalil darček. Z ozdobného papiera vykukla veľká kniha o vesmíre.

„Tá je nádherná! Ďakujem!“ tešil sa Chvostík. „Ukážem ju všetkým kamarátom.“

„Videl som tú knihu v obchode,“ povedal zajko Uško, „veľmi sa mi páčila.“

„Požičiaš mi ju?“ opýtal sa lišiak Fúzik, „v škole mám urobiť projekt o vesmíre a doma nemám ani jednu takú knihu.“ Chvostík chvíľu váhal.

Chvostík požičia – chod' na stranu 4.

Chvostík nepožičia – chod' na stranu 7.

3

5

20

2

Potom povedal: „Dobre, ale musíš na ňu dávať pozor. Vieš, je nová a ešte som nemal čas si ju prečítať.“

„Neboj sa. Dám si pozor a pred čítaním si poriadne umyjem labky,“ sľúbil Fúzik a ostatní sa smiali, pretože dobre vedeli, ako nemá rád vodu.

O tri dni prišiel Fúzik za Chvoštíkom.

Vráti knihu v poriadku – choď na stranu 8.

Vráti knihu poškodenú – choď na stranu 11.

4

6

„Je to jeho úloha, a nie moja,“ odul sa veveričiak.

„Nemáš pravdu,“ trval na svojom Pichliačik. „Takéto správanie ničí priateľstvo.“

„Nech! Aj tak mám veľa kamarátov!“ tvrdohlavo oponoval Chvoštíkom.

„Svojím správaním si prišiel nielen o kamaráta Fúzika, ale aj o ostatných,“ zvesil hlavu Pichliačik a odišiel od Chvoštíka.

Choď na stranu 19.

23

21

Ostatné zvieratká neverili vlastným ušiam, keď sa dozvedeli, čo sa stalo. Na lúke sa v to popoludnie neozýval zvyčajný krik a smiech pri futbale. Nikomu sa do hry nechcelo. Na ďalší deň sa už futbal hral, ale bez Chvoštíka. Ten sedel sám na konári starej borovice a pozeral sa na kamarátov.

Vieš poradiť Chvoštíkovi, čo má urobiť, aby nebol sám?

KONIEC

19

18

Potom zavrtel hlavou: „Nie, nepožičiam ti ju. Je moja a ja som si ju ešte ani nestihol pozrieť.“

Fúzik odišiel z oslavy smutný a ostatní kamaráti tiež.

Na druhý deň prišiel za Chvostíkom ježko Pichliačik: „Počúvaj, Chvostík, to nebolo správne. Mohol si pomôcť kamarátovi a neurobil si to.“

Obmäkčí ho – choď na stranu 20.

Neobmäkčí ho – choď na stranu 23.

7

Chvostík zhrozene zdvihol oči: „To som vedel! Tebe sa neoplatí nič požičať! Všetko zničíš!“

Fúzik nesmelo zašepkal: „Prepáč, bola to nešťastná náhoda. Naozaj som si dával veľký pozor.“

„Neverím ti! Pozri, ako vyzerá moja nová kniha! Choď preč! Už ťa nechcem ani vidieť!“

Lišiak Fúzik smutne vyšiel z dverí.

Choď na stranu 19.

16

9

14

Hlavu mal zvesenú a nebolo mu do reči. „Tváriš sa, akoby spadol ten veľký dub na lúke,“ doberal si ho Chvostík.

„Nespadol dub, ale môj pohár s medovým čajíkom,“ ticho povedal Fúzik.

„A to je taká tragédia?“ stále nechápal kamarátov smútok Chvostík. „Lenže ten čaj sa vylial na tvoju knihu,“ smutne povedal Fúzik a podal Chvostíkovi zničenú knihu. Chvostík na ňu neveriacky pozeral.

Odpustí Fúzikovi – strana 15.

Neodpustí Fúzikovi – strana 16.

11

Podal mu jeho krásnu knihu o vesmíre a povedal: „Ďakujem ti, veľmi si mi pomohol. Vďaka tvojej knihe som dostal jednotku.“

„Nevymýšľaj,“ zasmial sa Chvostík, „bola to hlavne tvoja usilovná práca. A obrázky, ktoré si do projektu nakreslil, boli nádherné.“

„Máš pravdu, ale v tvojej knihe som našiel potrebné informácie a inšpiráciu.“

Chod' na stranu 12.

8

10

Chvostík s Fúzikom vybehli von. Tam ich už čakali ostatní kamaráti. Boli zvedaví, ako sa lišiakovi podaril projekt. Tešili sa z ich priateľstva. Najviac ich však zaujímalo, kedy si spolu konečne zahrajú futbal.

KONIEC

12

17

Chvostík sťažka prehltol a potom si spomenul na mamičkiné slová, že priateľstvo je cennejšie než najlepšia kniha, hračka alebo iná vec na svete. Pozrel na nešťastného kamaráta, opatrne zobral knihu a povedal: „Ako vidím, písmenká sú čitateľné a obrázky tiež. A niektoré strany vyzerajú ako zo starých kníh. Myslím, že to sa dá zvládnuť,“ a štuchol do Fúzika, ktorý sa začal opäť usmievať.

„Nehneváš sa?“

„Zatiaľ nie, ale o chvíľu budem, keď nepôjdeš s nami von.“

Chod' na stranu 12.

15

13